

De dokter kijkt u beter

“Kijk, dokter,” zei de patiënt in spe.

“Kijk,” herhaalde de dokter, “het lijkt me beter als ik kijk. Daar wordt u beter van.”

“De vorige keer, dokter,” zei de patiënt, die reeds lichtelijk wende aan zijn rol, “keek u niet. Daar werd ik niet beter van.”

“Helemaal juist,” diagnostiseerde de dokter, “u had zich niet uitgetrokken en het licht was defect. Dat zijn bepaald twee handicaps voor de middelmatige arts die ik ben.”

“Hmm,” hmmde de patiënt, “wat gaat u nu doen, dokter?”

“Kijken,” verklaarde de dokter, “dat zei ik u al. U mag wel enig vertrouwen hebben in de vaardigheden van uw geneesheer.”

“Dokter,” begon de charmante assistente, die onverwacht haar opwachting maakte, “de volgende patiënt wil al geholpen worden.”

“Jaja,” bevestigde de dokter, “jaja. Jaja. De daaropvolgende, wil die al geholpen worden?”

“Nee nee, dokter,” antwoordde de assistente.

“Dan liggen we nauwelijks achter op schema,” vond de dokter. “En u?” vroeg de dokter aan de patiënt die maar geen patiënt wilde worden, “Wilt u nog geholpen worden?”

De man zei niets, sprong uit het raam, landde op het lager gelegen dak van een frietkraam en riep aan diens eigenaar dat zijn frieten stonken.

“De man is zijn recept vergeten,” merkte de dokter op, “laat ik ze dan zelf maar slikken. Of heeft u nog een zieke buur?” informeerde de dokter bij zijn assistente.

“Morgen misschien,” antwoordde de assistente charmant, “maar vandaag is iedereen gezond.”